

שופטים פרק י"ז

1 אליהו רבה (איש שלום) פרשה כד ד"ה ד"א אנכי ה'

אנכי ה' אלהיך, מלמד שנסתכל הקב"ה בעולם כולו שברא מסוף העולם ועד סופו, וצפה בהן בעשרה בני אדם שבעטו בו, ואילו הן, מיכה וירבעם בן נבט, בן ישראלית ומקושש עצים, אבשלום יואב ושמשון, עכן בן זרח, עידי נבות ואחאב.

2 במדבר רבה (וילנא) פרשה י ד"ה ה דבר אל

הרשעים קודמים לשמם נבל שמו גלית שמו שבע בן בכרי שמו אבל הצדיקים שמן קודמם ושמו אלקנה ושמו ישי ושמו בועז ושמו מרדכי ושמו מנוח דומין לבוראן ושמו ה' איתיבין ליה הכתיב (בראשית כד) ולרבקה אח ושמו לבן ר' יצחק אומר אפורדוכסיס ור' ברכיה אמר מלובן ברשע איתיבין ושמו מיכיהו לפי שהיה מקבל אורחים נכתב שמו כשם הצדיקים

3 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קג עמוד ב

מפני מה לא מנו את מיכה - מפני שפתו מצויה לעוברי דרכים, שנאמר כל העובר ושב אל הלויים. (זכריה י') ועבר בים צרה והכה בים גלים. אמר רבי יוחנן: זה פסלו של מיכה. תניא, רבי נתן אומר: מגרב לשילה שלשה מילין, והיה עשן המערכה ועשן פסל מיכה מתערבין זה בזה. בקשו מלאכי השרת לדוחפו, אמר להן הקדוש ברוך הוא: הניחו לו, שפתו מצויה לעוברי דרכים.

4 רש"י מסכת סנהדרין דף קג עמוד ב

זה פסלו של מיכה - כשכתב משה את השם והשליכו על נילוס להעלות ארונו של יוסף, בא מיכה ונטלו בהחבא, והיינו דכתיב ועבר בים צרה - כשהעביר הקדוש ברוך הוא לישראל עבר מיכה עמהם שבידו השם - לעשות העגל, לישנא אחרינא: מיכה עשה פסל והביאו עמו כשעברו ישראל הים.

5 תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קא עמוד ב

תנא: הוא נבט, הוא מיכה, הוא שבע בן בכרי. נבט - שניבט ולא ראה, מיכה - שנתמכך בבנין, ומה שמו - שבע בן בכרי שמו.

6 רש"י מסכת סנהדרין דף קא עמוד ב

נתמכך בבנין - של מצרים, שנתנוהו בבנין במקום לבנה, כדמפרש באגדה, שאמר לו משה להקדוש ברוך הוא: אתה הרעות לעם הזה - שעכשיו אם אין להם לבנים משימין בניהם של ישראל בבנין, אמר לו הקדוש ברוך הוא: קוצים הם מכלין, שגלוי לפני אילו הם חיים היו רשעים [גמורים], ואם תרצה, תנסה והוציא אחד מהן, הלך והוציא את מיכה

7 תלמוד בבלי מסכת שבועות דף לה עמוד ב

כל שמות האמורים בנבות קדש במיכה חול; ר"א אומר: בנבות קדש, במיכה יש מהן חול ויש מהן קדש אלף למד חול, יוד הי קדש, חוץ מזה שאלף למד והוא קדש: (שופטים י"ח) כל ימי היות בית האלהים בשילה.

8 סדר עולם רבה (ליינר) פרק יב

יהושע פרנס את ישראל עשרים ושמונה שנה, ויהי אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון וגו', ויקברו, אותו וגו' (יהושע כד), בו בפרק מת אלעזר, שנאמר ואלעזר בן אהרן מת וגו' (שם כד לג), ויעבד ישראל את ה' וגו'

אשר האריכו ימים (שם כד לא), ימים האריכו ולא שנים, ואחריו עתניאל בן קנו ארבעים שנה, צא מהן שני שעבוד של כושן רשעתים שמנה שנים, בימי כושן רשעתים, היה פסלו של מיכה, שנאמר ויקימו להם בני דן את הפסל וגו' (שופטים יח ל), ובימיו היתה פילגש בגבעה

9) רד"ק שופטים פרק יז פסוק א

ויהי איש מהר אפרים ושמו מיכיהו - כתוב בסדר עולם כי בימי כושן היה פסלו של מיכה שנאמר וישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל ימי היות שם בית האלהים וגו' ובימיו היתה פלגש בגבעה שנאמר ויקם וילך עד נכח יבוס היא ירושלים ואמר לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל הנה ואם מפני הפסוקי האלה אמר א"כ אף בימי יהושע היה פסלו של מיכה כי בימיו השכינו אהל מועד בשילה אחר ארבעה עשרה שנה שבע שכבשו ושבע שחלקו וזה רחוק שבימי יהושע היה זה הפסל שהרי כתוב ויעבדו את ה' כל ימי יהושע ועוד שאמר אין מלך בישראל איש הישר בעיניו יעשה ולא היה זה בימי יהושע כי אפילו על המזבח שבנו בני גד ושבט ראובן אמרו לעלות עליהם לצבא כל שכן פסל מיכה ומה שאמר כי דבר פלגש בגבעה היה בימים ההם מפני שאמר לא נסור אל עיר נכרי דומה שלא נכבשה ירושלים עדין, ואני אומר כי בימי יהושע נכבשה שנאמר' ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל ובכללם מלך ירושלים אחד ואומר ואת היבוסים יושב ירושלים לא יכלו בני ישראל להורישם וישב היבוסים את בני יהודה בירושלים הנה כי לקחו בני ישראל ויהודה ירושלים בימי יהושע לבד מצודת ציון שלא נכבשה עד דוד ונראה כי לא נתיישרה ירושלים מישראל כל כך אע"פ שנכבשה לפי שהיה היבוסים עדיין שם והלוי ונערו כשעברו נכח יבוס היה ערב ודומה כי מפאת היבוסים היה דרכם לא מפאת ירושלים שהיו בה ישראל ואם בא ללון שם בערי היבוסים היו פוגעים תחילה ואמר לו נערו נסורה אל עיר היבוסים הזאת ונלין בה ואמר לו אדוניו לא נסור אל עיר נכרי ואמרו בדרש כי נסמך זה הענין לענין שמשון מפני שהיו אלף ומאה כסף בדבר שמשון לרעה ואלף ומאה כסף של אם מיכה גם כן לרעה ונסמך גם כן אליו דבר פלגש בגבעה כי בעון פסל מיכה נהרגו כמה אלפים מישראל במלחמת בנימין ולולא זה לא היו מתים מישראל כי בדין היו נלחמים עם בנימין לבער הרעה מישראל: